

OSEBNE VESTI

DRAGA SAŠA,

spoštovana kolegica prodekanja, profesorica doktorica Saša Baumgartner!

Pretreseni smo prejeli novico o tvoji tragični nesreči in globoko užaloščeni še vedno ne dojemamo stvarnosti. Farmacevtska stroka in sodelavci Fakultete smo izgubili dragoceno sodelavko, prodekanjo in prijateljico. Saša, občudovali smo tvojo vedrino, cenili tvojo odločnost in čut za pravičnost. S tvojim odhodom odhaja delček vsakega od nas, vendar hkrati ostajaš ti del nas.

Saša Baumgartner, magistra farmacije, doktorica farmaceutskih znanosti, od lani redna profesorica farmaceutske tehnologije, je bila zavezana fakulteti za farmacijo v svoji celotni poklicni karieri. Po diplomu na Oddelku za farmacijo takratne Fakultete za naravoslovje in tehnologijo se je 1994. zaposlila kot mlada raziskovalka in vpisala takrat dvodelni znanstveni študij. Za magistrsko nalogo je prejela Krkino nagrado. Po doktoratu je nadaljevala raziskovalno delo na področju biokompatibilnih polimerov, snovi, ki se uporabljajo pri oblikovanju različnih trdnih farmaceutskih oblik s prirajnim sproščanjem; v zadnjem obdobju se je usmerila v rastoče področje nanotehnologij z izdelavo nanovlaken za vlažno celjenje ran.

Svoje znanje iz raziskovalnega dela je učinkovito prenašala v pedagoško sfero – skozi mentorstva na petih doktoratih in preko 40 diplomah in seveda skozi neposredne kontaktne ure s študenti. Najprej, od leta 1996, kot asistentka na laboratorijskih vajah, kasneje s predavanji. V učiteljski naziv docentke je bila imenovana leta 2003, v izredno profesorico leta 2008 in lani v najvišji pedagoški akademski naziv redne profesorice. Bila je odlična predavateljica in svoje znanje nesebično delila s študenti. Poučevala je na 4 programih fakultete: enovitem magistrskem študiju farmacije, prvostopenjskem študiju kozmetologije, drugostopenjskem študiju industrijske farmacije in doktorskem študiju biomedicine. Lani je prejela tudi posebno nagrado študentskega sveta Univerze v Ljubljani za najboljšo pedagoginjo.

Vso kariero je bila odprta za sodelovanje tako znotraj delovnega okolja fakultete, kot tudi širše, najsi bo v Sloveniji, na primer s strokovnjaki Inštituta Jožef Štefan in Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo, ali strokovnjaki iz industrije – Lek, Krka, kakor tudi mednarodno od usposabljanja na ugledni ameriški univerzi Purdue, preko organizacije mednarodnih znanstvenih in strokovnih srečanj ali sodelovanja

v mednarodni podiplomski šoli radiofarmacije. Nikoli ni ozko ločevala pedagoškega, znanstvenega in strokovnega dela. Bila je predsednica Sekcije farmaceutskih tehnologov pri Slovenskem farmaceutskem društvu in članica izvršilnega odbora društva, članica komisije za pripravo nacionalnega dodatka k evropski farmakopeji pri ministrstvu za zdravje, generalna sekretarka Centralno evropskega simpozija in članica znanstvenih ali organizacijskih odborov vrste mednarodnih srečanj. Za svoje aktivno delo na več področjih, pomembnih za farmacevtsko stroko, je prejela leta 2009 Mi-nařikovo priznanje.

Ko sem ji leta 2011 predlagal, da se pridruži vodstveni ekipi Fakultete za področje mednarodnega sodelovanja, je bila najprej v dvomih. Ker pa pomeni to prodekansko mesto delo s študenti, je izziv sprejela. Prizadevala si je za večjo odprtost fakultete; več sto študentom je omogočila izmenjave na tujih univerzah, na matični fakulteti pa sprejela številne tuje študente iz različnih evropskih fakultet. Ob tem je navezovala in dodatno utrdila vezi tudi z učitelji tujih univerz.

V letih tesnega sodelovanja na dnevni ali vsaj tedenski ravni, sem jo spoznal kot zaupanja vredno osebo in zanesljivo sodelavko, pripravljeno se soočati tudi s situacijami, ki ji niso bile všeč; širokega pogleda na stvarnost in razumevanje problematike, ob tem pa z izrazitim občutkom za pravičnost; in včasih kar preveč skromno, ko ni želela izpostavljati svojega dela in svojih zaslug, da ne bi bil morebiti kdo od sodelavcev prikrajšan.

Seveda pa njeno delo in rezultati niso ostali skriti. Dobro vemo, kako pomemben je Sašin prispevek akademski skupnosti Fakultete za farmacijo Univerze v Ljubljani, ki ga je dala kot profesorica in prodekanja. In še posebej dobro čutimo, kakšen je njen prispevek, ki nam ga je dala kot človek.

In prav zaradi slednjega je z njenim odhodom praznina toliko večja. Spomini na skupno delo sicer bolečino blažijo, ne nadomestijo pa Sašinega sooblikovanja naše skupnosti. V teh dneh prejemamo izraze sožalja iz stroke in univerz cele Evrope. Vsi poudarjajo Sašino znanstveno globino, predvsem pa človeško širino.

Vemo, da je bila Saša izredno predana mati hčere Ane in sina Marka ter soproga možu Tonetu. Ponosna je bila na svojo družino. Zato si komajda lahko predstavljamo, kako grozljivo praznino je povzročil njen odhod med domačimi, s katerimi sočustvujemo.

S Sašnim odhodom je odšel delček vsakega od nas, ki smo jo poznali, vendar hkrati nosimo Sašo v sebi.

*Borut Božič, Dekan UL FFA
v imenu kolektiva, študentov in sodelavcev fakultete
Ljubljana, 30. 6. 2015*

SAŠI

Prof. dr. Saša Baumgartner je bila nepogrešljiva članica naše katedre, to je katedre za farmacevtsko tehnologijo Fakultete za farmacijo. Sodelavka, ki je kljub neštetim svojim obveznostim uspela opaziti ljudi okoli sebe, jih tenkočutno začutiti in jim ob pravem trenutku nameniti pravo besedo. Na našo katedro je prišla leta 1993 še kot študentka Saša Mlekuž delat diplomsko nalogo s področja reologije. Po uspešnem zagovoru z oceno odlično je ostala na katedri in začela svojo akademsko kariero – vpisala je podiplomski študij in ga zaključila najprej z magisterijem leta 1998 in nato še z doktoratom januarja leta 2001. Medtem se je poročila s Tonetom in postala Saša Baumgartner ter mama dveh krasnih otrok, hčerke Ane, danes maturantke in sina Marka, bodočega devetošolca.

Kaj povedati o Saši, kar v teh dneh, ko je tako tragično in brez slovesa odšla, še ni bilo povedano? Kako govoriti o njej v pretekliku, ko sva se še dober teden nazaj na hitro poslovili, čisto tako kot vsak dan, samo bolj veseli, ker je bil pred nami podaljšan praznični vikend. In brez kakršnekoli slutnje, da se vidiva zadnjč...

Saša je bila srčno predana svoji stroki in svoji fakulteti, kjer je poleg osnovnega pedagoškega in strokovno raziskovalnega dela prevzemala tudi številne vodstvene funkcije. Bila je odlična pedagoginja, razgledana, komunikativna in prijetna sogovornica, prodorna znanstvenica.

O njeni znanstveni odličnosti govorijo suhoparne številke v Cobissu. Njena bibliografija obsega več kot 279 enot, od tega 33 objavljenih izvirnih in 12 preglednih znanstvenih člankov, preko 30 vabljenih predavanj na domačih in tujih znanstvenih in strokovnih konferencah in več kot 50 dokumentiranih udeležb. Saša ni bila odlična samo v teoriji, ampak je rezultate svojih raziskav uspešno prenašala tudi v prakso, kar se odraža v številnih aplikativnih projektih s farmacevtsko industrijo, ki jih je vodila, v patentnih prijavih in podeljenih patentih. Dobro leta nazaj, 18. junija 2014 je prav v tej predavalnici imela javno nastopno predavanje ob izvolitvi v najvišji akademski naziv redne profesorice. Naslovljena je »Preučevanje vpliva lastnosti polimerov na obnašanje

farmacevtskih oblik – nikoli dokončana zgodba«. Na kratko je predstavila mejnike svojega raziskovalnega dela – biokompatibilne polimere kot osnovo za hidrofilne ogrodne tablete s prirejenim sproščanjem. Razumevanje strukture polimerov je poglobljala na univerzi Purdue v ZDA. Skupaj s kolegi z IJS so z magnetno resonanco proučevali nastajanje gelske strukture na površini ogrodnih tablet. Raziskave je s celuloznih etrov, predvsem HPMC kot zlatega standarda za prirejeno sproščanje, kasneje razširila na naravne polimere na osnovi ksantana in karagenanov. V zadnjem času pa je svoj raziskovalni fokus usmerila na nano področje in sicer se je osredotočila na polimerna nanovlakna, predvsem za vlažno celjenje ran in lokalno zdravljenje paradontalne bolezni. Vsakega od teh segmentov je na svojem nastopnem predavanju zaključila z retorično zabeležko o nikoli dokončani zgodbi, vendar je istočasno ob vprašanju na prosojnici nakazala tudi že usmeritve, ki se jim je nameravala posvetiti v prihodnje, da bi zgodba postala bolj dokončna. Samo pri zadnji prosojnici, na kateri se je za podporo zahvalila ljudem v svojem življenju, je njen pripis »tudi to je nedokončana zgodba«, ostal brez dodatnih alinej,...V luči tega, kar se je zgodilo, dobivajo te besede danes čisto drugačen pomen.

Saša je bila iskreno predana pedagoškemu delu. V spominu nam bo ostala kot odlična predavateljica, ki je znala jasno izražati in lucidno povezovati vsebino predavanja, znala je študente motivirati in jih pritegniti. Sliši se samoumevno, pa ni. Bila je stroga, toda dosledna in študentje zanjo nikoli niso bili samo številke. Tudi zato so bila njena predavanja vedno dobro obiskana, v študentskih anketah je dobivala najvišje ocene in vedno je imela čakalno vrsto za mentorstva pri diplomskih in magistrskih nalogah. V zadnjem obdobju je te svoje sposobnosti razdajala tudi Erasmus študentom kot prodekanja za mednarodno sodelovanje in prepričana sem, da bo marsikateremu tujemu študentu ostala Slovenija v lepšem spominu tudi zaradi nje... Zaradi vsega naštetega je bilo kar nekako logično, da je bila med prvimi, ki so ji študenti izkazali čast tudi formalno in jo za leto 2013 ob dnevu univerze izbrali za najboljšega pedagoga. Ena od čestitk, ki jih je ob tej priliki dobila od svoje doktorandke, pove vse: »Naj še drugi izvedo, kar vem jaz že od prvega trenutka«, ji je napisala.

In na koncu še nekaj o tem, zakaj se nas je Saša tako globoko človeško dotaknila. Slehernega izmed nas, ki smo se na takšen ali drugačen način srečevali z njo v teh prostorih. Bila je človek, ki ga je odlikovala v današnjem času vse bolj redka lastnost – opaziti sočloveka, dovoliti si videti tudi njegove stiske, znala je poslušati in vedno je poskušala najti način, kako pomagati. Včasih že samo prava beseda naredi veliko. Ta poslušnost za človeka, ta človeška globina je odlika, ki krasi le redke izbranice in tudi zato za Sašo ostaja tako globoka praznina.

Ko sva se pred kratkim ob nekem drugem tragičnem dogodku pogovarjali o smrti in smislu konca, je beseda nane-

sla tudi na vprašanje, kaj potem. Kaj reči, kako potolažiti, tiste, ki so ostali tu brez drage osebe? Verjela je, da s smrtjo ni vsega konec, in da ne glede na to, v kaj verujemo ali ne verujemo, energija nekega življenja ne more enostavno izginiti. Tako polnega življenja, kot je bilo Sašino, pa še sploh ne.

Zato sem danes, čeprav še vedno zelo žalostna, tudi hvaležna. Hvaležna zato, da sva bili teh 21 let sodelavki in predvsem zato, da je bila moja prijateljica. Zato, nasvidenje Saša v nekem drugem življenju.

Mirjana Gašperlin

SAŠI V SLOVO

V lahkotnost poletja je grobo zarezala nepričakovana novica, ki nas je vse, ki smo kdaj sodelovali s Sašo, globoko pretresla. V mislih smo se preselili k njenim najbližjim, Tonetu, Ani, Marku in staršem, ki jih je tragičen dogodek oropal ljubljene osebe. Zaman bi iskali besede tolažbe zanje. Samo čas odvzame bolečino, ki se je zarezala v dušo vseh, ki smo jo poznali, predvsem pa njenih najbližjih.

V širši farmacevtski stroki je prof. dr. Saša Baumgartner postala prepoznavna leta 2005, ko je prevzela vodenje Sekcije farmacevtskih tehnologov. Sekcijo je vodila in zastopala v izvršnem odboru Slovenskega farmacevtskega društva do leta 2009. V tem času je organizirala dve strokovni srečanja: 18. simpozij Sekcije farmacevtskih tehnologov z naslovom Nove pomožne snovi in novosti pri njihovi uporabi in 21. simpozij Sekcije z naslovom Povečevanje topnosti in hitrosti raztapljanja težko topnih učinkovin.

Prof. dr. Saša Baumgartner je zaslužna tudi za velik uspeh 7. Centralnoevropskega simpozija iz farmacevtske tehnologije, ki je konec septembra leta 2008 potekal v Ljubljani. Kot široko razgledana, komunikacijsko odprta in

z veliko smisla za izražanje je skupaj s predsednikom simpozija prof. dr. Mrharjem bistveno vplivala na pripravo programa in izvedbo simpozija. Samo tri leta kasneje je kot generalna sekretarka sodelovala pri organizaciji še večje, in prav tako zelo uspešne mednarodne konference farmacevtskih znanosti s področij Bospor, Baltik, Balaton, Bled - 4BBBB konference, ki je potekala konec septembra 2011.

S svojim raziskovalnim delom, pa tudi preko vodenja mednarodnih konferenc, ki jih je Slovensko farmacevtsko društvo organiziralo v sodelovanju s Fakulteto za farmacijo, je postala prepoznavna znanstvenica v mednarodnem znanstvenem okolju. Z društvom je aktivno sodelovala tudi v zadnjih letih, ko zaradi dela na Fakulteti za farmacijo ni želela prevzemati vodilnih funkcij. Ni ji bilo odveč, ko se je morala osebno izpostaviti in posredovati pri uglednih strokovnjakih iz tujine za sodelovanje pri društvenih projektih. Ni se izogibala prošnjam uredniškega odbora Farmaceutskega vestnika za recenzije člankov. Svoje izkušnje in znanje je vedno delila z vsemi, ki so to želeli, in ki so po koncu njenega mandata vodili projekte Sekcije farmacevtskih tehnologov.

S strpnim in argumentiranim nastopom je veliko prispevala k vzdušju na društvenih srečanjih in k doseganju soglasja med člani pri sprejemanju odločitev. K razpravam je pristopala umirjeno in resno, ob tem pa ohranila živahnost in veselje, ki je pri delu tako zdravilno. To je podoba prof. Saše Baumgartner, ki bo živela v naših spominih!

*Jelka Dolinar, Matjaž Tuš
v imenu SFD*

Saša Baumgartner na 3. Centralnoevropskem simpoziju iz farmacevtske tehnologije (CESPT). Avditorij, Portorož, september 1999. Sodelovala je s posterjem z naslovom Investigation of hydrophilic matrix tablets using nuclear magnetic resonance imaging.

Kot generalna sekretarka 7CESPT je nagovorila udeležence simpozija, september 2008.

Zadnje priprave pred začetkom 4BBBB konference, Festivalna dvorana na Bledu, september 2011. Saša Baumgartner s predsednico konference Julijano Kristl.

Leta 2009 je prejela Minašikovo priznanje